

таким же богачем, як скупарем, то коштувало се його не дешево.

Вернувши назад до дому, кинув засмучений Касим свої пантофлі до ріки Тигра, що плила під його вікнами. Кілька днів потім витягли рибаки свою сіть тяжшу як звичайно і знайшли в ній Касимові пантофлі. Цьвяхи, якими вони були підковані, наробили в очах сіти не мало спустошеня. Рибаки, сердиті на Казема та на його пантофлі, надумали вкинути їх йому до хати крізь отворене вікно. Кинені з розмахом пантофлі вдарили по фляшках уставлених на примурку і звалили їх до долу; фляшки побили ся, а весь рожевий олійок пропав.

Хто здужає, нехай уявить собі біль Казема на вид такої руїни.

— Прокляті пантофлі ! — крикнув він микаючи собі бороду, — вже ви не будете більше робити мені шкоди.

Сказав се, взяв рискаль, викопав у своїм саду яму й закопав там пантофлі.

Один сусіда, що вже давно мав його на пеньку, побачив, як він порпав ся в землі, побіг зараз і дав знати намісникови, що Касим у своїм саду викопав скарб. Більше не було треба нічого, щоб розпалити намісникову захланність. І хоч як божив ся наш скупиндрия, що не знайшов ніякого скарбу, лише отів закопати свої пантофлі, колиж бо в намісника вже розгорівсь апетит на золото, і бідолашний